

بررسی رابطه مهارت‌های ارتباطی و امیدواری با رضایت زناشویی معلمان زن

آلما سپهرنیا^۱، وحید بوربور^۱، مرتضی روستایی^۲، فاطمه متین‌نژاد^۴

۱- کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد علوم پزشکی، واحد تهران

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد علوم پزشکی، واحد تهران

۳- کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد واحد علوم تحقیقات واحد بجنورد

۴- کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه آزاد واحد تربت جام

خلاصه

هدف: پژوهش حاضر جهت بررسی رابطه بین مهارت‌های ارتباطی و امیدواری با رضایت زناشویی معلمان زن مقطع دبیرستان شهرستان بجنورد انجام گرفت. روش: این پژوهش از نوع پژوهش‌های توصیفی-همبستگی است. نمونه شامل 100 نفر از معلمان زن بود که با استفاده از روش نمونه‌گیری تصادفی خوشه‌ای انتخاب شدند و برای جمع‌آوری اطلاعات از پرسشنامه‌های رضایتمندی زناشویی انریچ، مهارت‌های ارتباطی عطارها و کرمی و امیدواری اشنايدر استفاده شد. داده‌ها بر اساس آزمون ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون چند متغیره مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته‌ها: نتایج نشان داد مهارت‌های ارتباطی و امیدواری با رضایت زناشویی در معلمان رابطه مثبت و معناداری دارد. همچنین نتایج حاصل از آزمون رگرسیون حاکی از این بود که مهارت‌های ارتباطی و امیدواری پیش‌بینی‌کننده‌های معناداری برای رضایت زناشویی آنها می‌باشند. پس می‌توان گفت که با ارتقای مهارت‌های ارتباطی و هم‌چنین افزایش امیدواری زوجین، رضایت زناشویی آنها افزایش می‌یابد.

کلمات کلیدی: رضایتمندی زناشویی، مهارت‌های ارتباطی، امیدواری، معلمان.

۱. مقدمه

ازدواج، به عنوان مهم‌ترین و اساسی‌ترین رابطه بشری توصیف شده است، زیرا ساختاری اولیه برای بنا نهادن رابطه خانوادگی و تربیت کردن نسل آینده فراهم می‌سازد. در ایران مطابق با آمار سازمان ثبت احوال، نسبت ازدواج به طلاق از سال ۱۳۸۳ تا ۱۳۹۱ از ۹/۸ به ۵/۵ رسیده است، که گویای افزایش مشکلات زناشویی و میزان طلاق است؛ به طوری که نرخ طلاق در سال ۱۳۹۰ دو برابر نرخ آن در سال ۱۳۷۵ شده است [۱].

وحدید بوربور آ دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد علوم پزشکی واحد تهران

Email: vahidbourbour@hotmail.com